

и джун погребаванта съ властима и силата си вър
наш като им се е дамо възможността да вършат
неравново властване, разливва се, тебърбата е по
милена, но това не им дава право да се отбавяват,
незаконно се борят мт, дори се казано мотрение и ни
за законност, звет рбът се да една мава. Ако пропав
ният рискът ванта съ мавит се да несправдана и бедна
канкето, колко повече трѣба да се некалей гавки, кои
се бари за правда и законност, когамо е збурен че
даже и да падне ще е честно. Друго нѣщо е да сд
нае гавки беднието си и от, край си да се тежи
на страна, но веднѣж вере иже и изѣде на павар,
иже така или иначе го ввалят в борбата на дѣ
връщане не бива. Белки ми сега ще простим
на Разсмакова и на Снегубкова мѣди шамира?
Борба на смъртъ или тие по им си сам. Но
ще кажем какво мѣди да направел самъ. Под
звуче се отъ обемане мѣди зиво вѣ
кий сирѣи и мѣ ще ми збави веднѣж въз
можности да да повечение силата си. Не
равномо ходише, кои с' проднаване, кои
с' отичване не прѣд погребва бареца. Дока
зано е и въ боевѣт, че върмуша сурѣва
като марочно бѣдливост. Въ мисел
че сѣбаването е сурѣи, които не прѣба да
се пропуща, да да си отича гавки силата.
Мди, истини джунности мѣди, ако нѣщо
не е възможно да се направѣ, мѣди отъ себе
звѣието джунта и чѣди се да несправ
подозрѣето да мѣди звѣието.